

[Finansministeren.]

som kun kan tjene til at sætte de offentligt ansatte i et dårligt og et skævt lys i forhold til den øvrige befolkning, så ved jeg ikke, hvad jagt på de offentligt ansatte er.

I øvrigt noterede jeg med tilfredshed naturligvis og med betydelig interesse, at hr. Glistrup ikke tilbageviste min påvisning af forslagets urigtige påstande på et eneste punkt.

Til hr. Bilgrav-Nielsen skal jeg sige, at jeg naturligvis ganske kan bekræfte, at jeg altid vil være parat til over for et folketingsudvalg at give alle oplysninger, som vi er i besiddelse af, og som vi kan fremskaffe til belysning af det emne, som vi her har til debat.

Endelig skal jeg til hr. Glensgård sige, at de fremdragne bilag med enkeltteksempler ikke dokumenterer, at der generelt er tale om nogen meget høj fraværshyppighed i den offentlige sektor som helhed, og jeg skal da yderligere gerne være så imødekommende, at jeg vil undersøge mulighederne for at give materialet en form, så resultatet kan offentliggøres.

Glistrup (FP):

Til finansministerens sidste betragtninger skal jeg blot anføre, at vi i fremskridtspartiet har gjort os de største anstrengelser for med det materiale, der nu engang var til rådighed, at få givet så korrekte oplysninger som muligt. Hvis det nærmere studium af de oplysninger, finansministeren nu gav i sin første tale i dag, skulle føre til, at der er oplysninger, som er forkerte i vort beslutningsforslag, så vil de naturligvis blive rettet, men finansministeren vil sikkert kunne give os ret i — han har jo da også prøvet i en kortere periode at sidde i et oppositionsparti — at det kan være vanskeligt på et område som det foreliggende at komme helt til bunds, fordi man har et indtryk af, at der er meget tys tys omkring de ting, der skal frem. Men selvfølgelig er det eneste, som vi tilsigter at nå frem til, sandheden, den fulde sandhed og kun sandheden, og vi er glade for, at finansministeren vil hjælpe os i arbejdet med at nå frem dertil.

Når finansministeren så siger, at den måde, han opfatter vores oplysninger på, er, at vi placerer de offentligt ansatte i et eller andet skævt billede og i en mindre flatte-

rende position, eller hvad udtryk der nu blev brugt, så kan jeg slet ikke være enig med finansministeren deri. Hvis der er tale om, at nogen bringes i en mindre flatterende belysning ved de oplysninger, som gives, og som jo Gud og hvermand ved er rigtige ud fra de almindelige betragtninger ude i samfundet om, at sådan er det, så er det bestemt ikke de offentligt ansatte, der med dygtighed har forstået at benytte sig af de muligheder, der har været i samfundet, men det er de folketing, der har svigtet og sovet igennem 16 år.

Glensgård (FP):

Finansministeren afviste mine bemærkninger med, at det var enkeltteksempler. Jeg gjorde endda det til fordel for finansministeren, at jeg tog tjenestemænd og sammenlignede dem med arbejdere på en af Danmarks groveste jern- og metalvarevirksomheder. Jeg tog ikke det groveste eksempel og sammenlignede tjenestemænd med funktionærer på den pågældende virksomhed, for så havde ministeren fået nogle tal, som forhåbentlig virkelig havde forurologiet ministeren, for de pågældende funktionærer på denne metalvirksomhed har en fraværsp procent på et sted mellem 1 og 1,2, og det er jo helt andre tal. Så grov var jeg ikke. Derfor er det nu pludselig finansministeren, som må komme tilbage og sige, hvad årsagen er til, at tjenestemændene ligger oppe på næsten det dobbelte af, hvad funktionærerne i den pågældende virksomhed gør.

Jeg vil gerne spørge finansministeren: vil finansministeren afvise, at der pr. oktober 1974 var ansat ca. 758.000 hel- og deltidsbeskæftigede i den offentlige sektor?

Finansministeren (Heinesen):

Til hr. Glensgård skal jeg sige, at jeg naturligvis ikke vil afvise oplysningen om, at der i oktober 1974 i henhold til oplysninger, som økonomiministeren har givet det politisk-økonomiske udvalg, var 758.000 heltids- og deltidsbeskæftigede i den offentlige sektor. Det er heller ikke det, jeg har gjort nogle bemærkninger til. Jeg har gjort bemærkninger til, at man har sammenstillet to forskellige talrækker for naturligvis at nå frem til det for fremskridtspartiets agitation gunstigste resultat. Det er det, jeg har gjort bemærkninger til. Og man har ikke taget